

Artikel over de kwestie voor de katern Media.com van De Morgen

Frank Vanhecke in conflict met VRT over kanseliersdebatten.

“In de twee centrale uitzendingen kwam de grootste partij van Vlaanderen niet aan bod.”

Frank Vanhecke is boos. Hij neemt het niet dat hij niet was uitgenodigd op de kanselierdebatten. Nog voor de debatten goed en wel waren uitgezonden, heeft hij klacht neergelegd bij de VRM (Vlaamse Regulator voor de Media). Na een maandje beraden heeft de VRM uitspraak gedaan in het voordeel van Vanhecke. Maar de VRT laat het hier niet bij en gaat in beroep bij de Raad van State. “Als politici zich beginnen moeien met de programmering, moet je principieel zeggen: dit is een brug te ver.”, klonk hoofdredacteur Kris Hoflack.

In de aanloop van de federale verkiezingen heeft de VRT een breed scala aan verkiezingsprogramma's uitgezonden. Debatten, interviews, duiding, human interest en meer van dat moois waren aan de orde van de dag. Maar in de aanloop naar de verkiezingen was ook tijd voor twee kanselierdebatten. En daar wringt het schoentje.

Kanseliersdebatten

Na een spervuur van aankondigingen kruisten Yves Leterme, Guy Verhofstadt en Johan Vande Lanotte de degens in de VRT-studio. De senaatlijsttrekkers van Groen! en Vlaams Belang waren niet van de partij. De enige die hier aanstoot aan nam was Frank Vanhecke. Hij legde klacht neer bij de VRM en een goeie maand later kwam die tot de volgende conclusie: “Doordat de VRT twee televisiedebatten heeft georganiseerd tussen uitsluitend zogenaamde, door andere media, gedoodverfde kandidaat premiers, (...) , heeft de VRT een niet objectief en derhalve een niet redelijk verantwoord onderscheid gecreëerd voor een gelijke categorie van personen.” En dus haalde de senaatlijsttrekker van het Vlaams Belang zijn slag thuis. Frank Vanhecke vindt de uitspraak van de VRM evident en verwoordt zijn visie op de zaak als volgt: “Iedereen kan vaststellen dat de VRT in aanloop van de verkiezingen twee grote debatten had. Twee echt grote debatten waar zij ook massale publiciteit voor hebben ingezet met advertenties en voordurende oproepen op radio en televisie. Dit waren de twee centrale debatten in de verkiezingscampagne. Het is waar dat er ook andere verkiezingsuitzendingen waren, waar wij dan wel aan bod kwamen. Soms zelfs op gelijke hoogte gesteld als de Partij van de Arbeid en Lijst Dedecker, maar goed, dat doet niet terzake. Maar in de twee echt centrale uitzendingen, waar er massaal publiciteit voor werd gemaakt, kwam de grootste partij van Vlaanderen niet aan bod. Dat kan de VRT niet ontkennen en daar heeft de VRM zeer scherpe taal over gesproken en heeft ze daarvoor ook veroordeeld.”

De Raad van State

De man die het uiteindelijke jawoord voor de kanseliersdebatten heeft gegeven is VRT-hoofdredacteur duiding, politieke programma's en projecten: Kris Hoflack. Hij is het oneens met de uitspraak van de VRM en gaat in beroep bij de Raad van State. Hij verdedigde zich voor de VRM door te stellen dat er in de aanloop naar de verkiezingen een zeer uitgebreid aanbod aan verkiezingsprogramma's was, waarin alle partijen aan bod zijn gekomen. En inderdaad, in dat uitgebreide aanbod zaten ook twee debatten tussen de kandidaat-premiers,

maar dat was op aangeven van de politiek. “De politiek tout court heeft het concept van kandidaat-premiers aangegeven. Ik heb ook in mijn verdediging bij de VRM gezegd dat er een interview met Vanhecke staat in de Gazet van Antwerpen waarin ze hem vragen wie de volgende premier wordt. En daarin zegt hij zelf dat er drie kandidaten zijn. Ik maak er geen kanseliersdebatten van, de politiek maakt dat ervan, de mensen maken dat ervan. En wij proberen dan als omroep daarop in te spelen.”

Principiekwestie

Voor Hoflack is het een principiële kwestie. De onafhankelijkheid van de VRT en de objectiviteit van haar verslaggeving komen in het gedrang als de deur wordt open gezet voor eisen van politici. “Als politici zich beginnen moeien met de programmering, moet je principieel zeggen: dit is een brug te ver. Ik denk dat je er, puur deontologisch, over moet waken dat niemand aan je onafhankelijkheid raakt en dat je hard moet optreden tegen iedere poging daartoe. Je moet geloven in je eigen onafhankelijkheid. Je moet dan ook die stap zetten en laten merken dat het niet gepast is om daar als politicus aan te raken. De Openbare omroep moet zelf kunnen bepalen welk soort programma’s ze maakt. Op het moment dat je een deur openzet voor de politiek, als je de politiek een vinger geeft, nemen ze naar verloop van tijd een elleboog. Dat kan je ze ook niet kwalijk nemen, want het is hun ‘boîte’. Ze zijn ook de aandeelhouders. Ze zijn ook baas, maar als nieuwsdienst moet je daar elke keer je voet zetten.”

Citaat: Kris Hoflack: “Je moet geloven in je eigen onafhankelijkheid.”

Maar ook Frank Vanhecke neemt de zaak principieel op. Hij voelt zich zelfs systematisch benadeeld door de openbare omroep. “De VRT zat met het praktisch probleem dat het Vlaams Belang met de verkiezingen van 2004 de grootste partij in het Vlaams Parlement geworden was. De VRT moest het Vlaams Belang dus behandelen als de eerste partij van Vlaanderen vermits de VRT zich moet beroepen op de verkiezingen van het Vlaams Parlement. Men zat dus met een praktisch probleem en men heeft gezocht naar een middel om dat te omzeilen. Men heeft dat middel gevonden in wat men heeft genoemd, de kanseliersverkiezingen. Men heeft dus aan de kiezer op een zeer systematische wijze wijsgemaakt: Dit zijn kanseliersverkiezingen. Het gaat over een keuze tussen Vande Lanotte, Leterme en Verhofstadt.”

Hoe hoog de gemoederen ook oplaaien, het blijft wachten op de Raad van State om een uitspraak te doen over de grond van de zaak. Of iedereen tegen dan nog weet waar het over ging is nog maar de vraag want een uitspraak kan al gauw een jaar op zich laten wachten.

